

Entity Framework مروری سریع بر

سید کاوه احمدی

آنچه از OOP باید بدانید

شی و کلاس

■ شی

- نمایش «چیزها/اشیا» در دنیای واقعی یا در دامنه مسئله
  - ماشین قرمز که آن پایین در پارکینگ پارک شده

■ کلاس

- تمام اشیا از یک نوع را مشخص می کند
  - ماشین

متدها و پارامترها

- اشیا دارای عملیاتی هستند که می‌توانند فراخوانی شوند. (به آنها متد گفته می‌شود)
- متدها ممکن است دارای پارامترهایی برای انتقال اطلاعات اضافی که برای اجرا نیاز دارند باشند.

- نمونه‌های متعددی می‌تواند از روی یک کلاس ایجاد شود.
- یک شی دارای خصوصیات متعددی است: مقادیر در فیلدها ذخیره می‌شوند.
- کلاس مشخص می‌کند که یک شی دارای چه فیلدهایی است اما هر شی مجموعه مقادیر ویژه خود را ذخیره می‌کند. این مقادیر وضعیت شی را مشخص می‌کنند.

```
public class ClassName
{
    Fields
    Constructors
    Methods
}
```

محتویات درون یک کلاس


```
public class Point
{
    private int x;
    private int y;

    Further details omitted.
}
```

visibility modifier   type   variable name

```
private int x;
```

- فیلدها مقادیر شی‌ها را ذخیره می‌کند.
- به عنوان متغیرهای یک نمونه نیز شناخته می‌شوند.
- فیلدها وضعیت شی را مشخص می‌کند.
- نام کلاس‌ها را با حروف بزرگ شروع کنید. نام فیلدها را با حروف کوچک.

معرف دسترسی (visibility modifier) (بیان غیر دقیق)

- **Public**: فیلد یا متد می‌تواند از همه جا فراخوانی شود.
- **Private**: فراخوانی فقط از همان کلاس.
  - به ما کمک می‌کند پیاده‌سازی‌ها را از بیرون پنهان کند.
- فیلدها معمولاً **private** هستند. سازنده‌ها معمولاً **public** و متدها فقط وقتی که ضروری است باید **public** تعریف شوند.
- مشخص کننده سطح دسترسی
- سطوح دسترسی دیگری نیز وجود دارد. (در آینده)

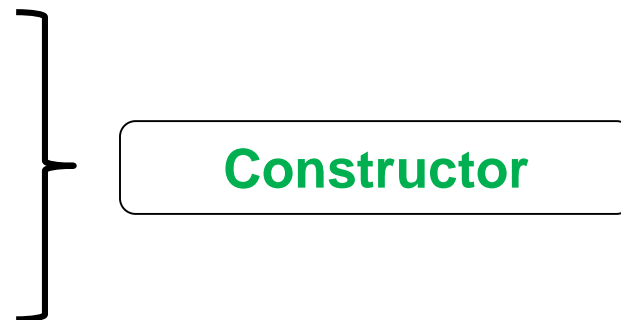

سازنده‌ها

- یک شی را مقداردهی اولیه می‌کند.
- همنام با کلاس هستند.
- ارتباط نزدیکی با فیلدها دارد.
- برای ذخیره‌سازی مقادیر اولیه فیلدها مورد استفاده قرار می‌گیرند.
- برای این کار از پارامترها استفاده می‌کنند.

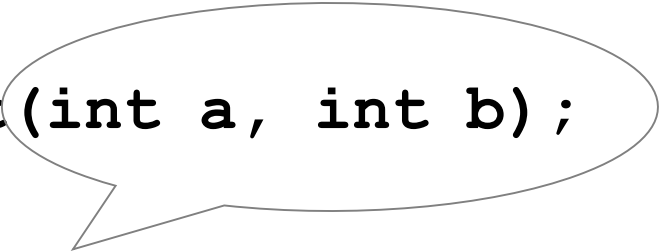
```
public class Point
{
    private int x;
    private int y;

    public Point(int a, int b)
    {
        x = a;
        y = b;
    }
    ...
}
```


in class Point:

```
public Point(int a, int b);
```


formal parameter

in class Point:

```
hours = new Point(24, 23);
```


actual parameter

متدها (Methods)

- متدها رفتارهای یک شی را پیاده‌سازی می‌کنند.
- متدها دارای ساختاری مشابه و دارای یک هدر (header) و یک بدنه (body) است.
- متدهای دسترسی (Accessor methods) اطلاعاتی در مورد شی را ارائه می‌کنند.
- متدهای تغییر (Mutator methods) وضعیت یک شی را تغییر می‌دهند.
- انواع دیگر متدها برای انجام کارهای دیگر مورد استفاده قرار می‌گیرد.

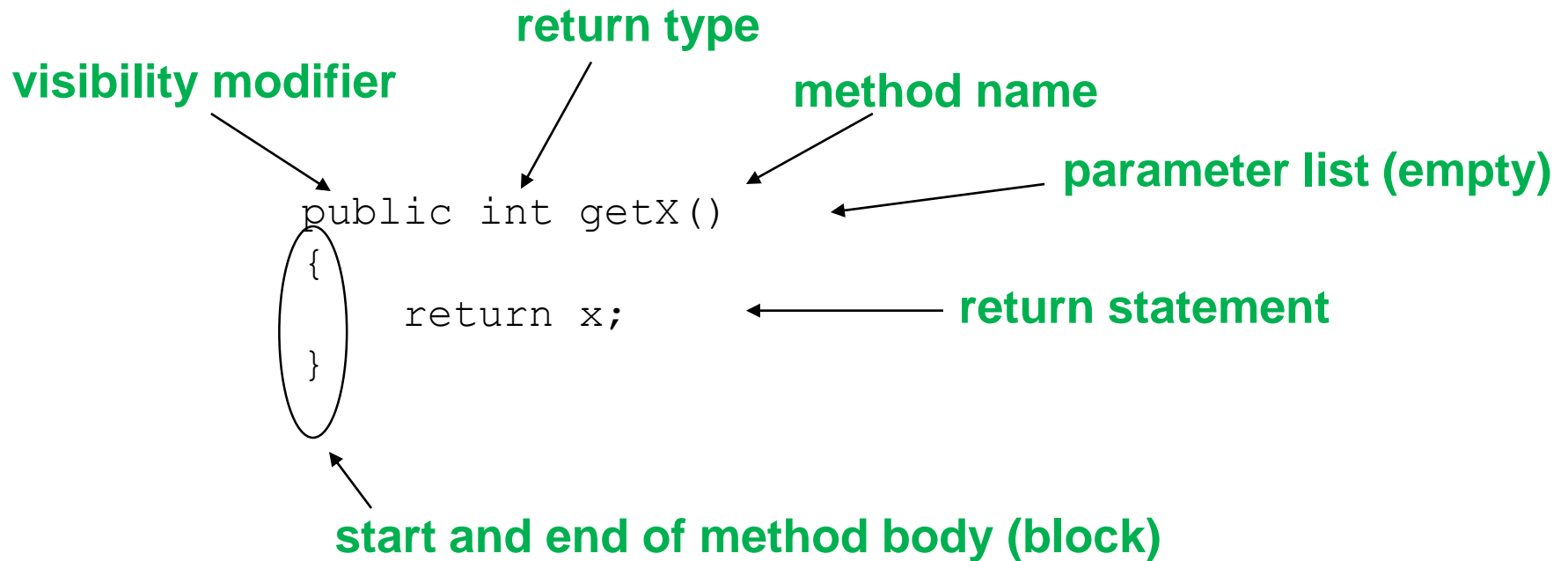
متدها (Methods)

- سرآیند (header)، شناسنامه متد است!

```
public int getX()
```

- سرآیند به ما می گوید:
  - نام متد
  - چه پارامترهایی می گیرد
  - چه نتیجه‌ای باز می گرداند
  - دسترسی سایر اشیا و کلاس‌ها به آن
- بدنه پیاده‌سازی متد را در بر می گیرد.

متدها (Methods)

متدهای دسترسی (Accessor methods)

- یک متد دسترسی همیشه نوع بازگشتی‌ای غیر از `void` دارند.
- یک متد دسترسی یک مقدار (نتیجه) که در سرآیند مشخص شده را باز می‌گرداند.
- متد دارای یک عبارت `return` برای بازگرداندن مقدار است.
- بازگرداندن به معنی چاپ کردن نیست!

متدهای دسترسی (Accessor methods)

- دستیابی به اطلاعاتی پیرامون شی.
- به آنها متدهای getter نیز گفته می‌شود.

```
public class Point  
{
```

```
    private int x;  
    private int y;
```

← تعریف فیلد (خصوصیت)

```
    public Point(int a, int b)
```

```
    {  
        x = a;  
        y = b;  
    }
```

} مقداردهی اولیه به خصوصیت
(سازنده با پارامتر ورودی)

```
    public int getX()
```

```
    {  
        return x;  
    }
```

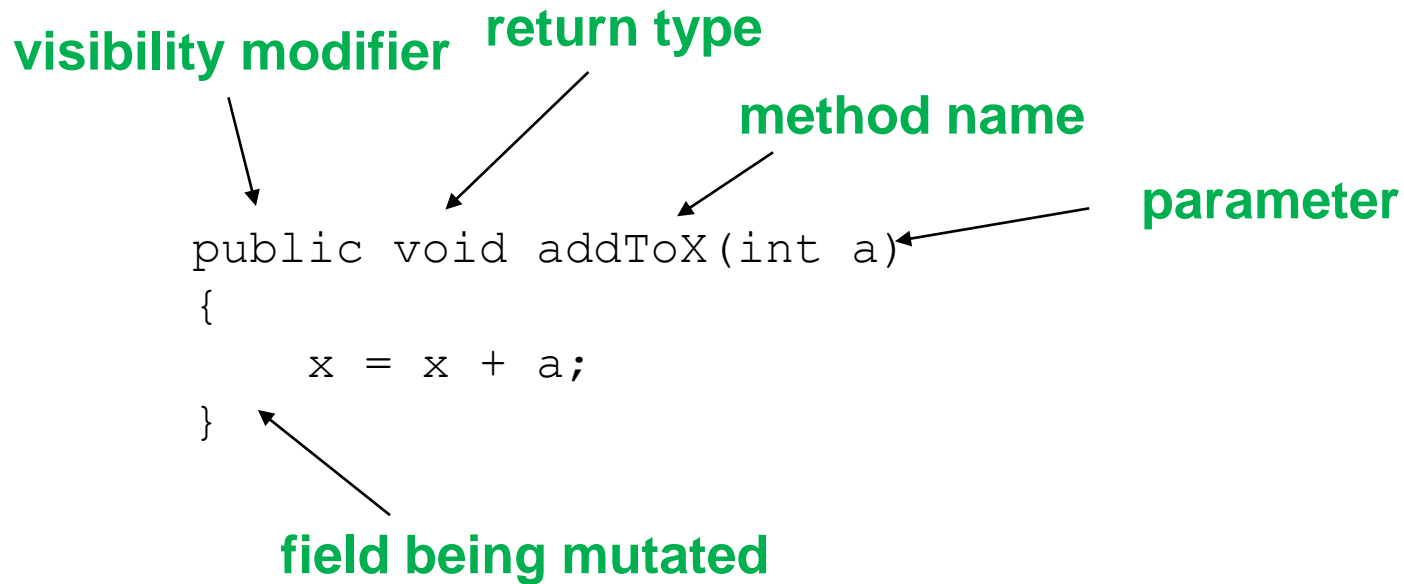
} دسترسی به مقدار خصوصیت

متدهای تغییر (Mutator methods)

- ساختار متد مشخص: سرآیند و بدنه.
- برای تغییر دادن وضعیت شی مورد استفاده قرار می‌گیرد.
  - به وسیله تغییر دادن مقدار یک یا چند فیلد.
  - به طور معمول شامل عملگر انتساب.
  - معمولا پارامتر دریافت می‌کنند.

متدهای تغییر (Mutator methods)

متدهای تغییر set

- فیلدها معمولاً متدهای تغییر (set) ویژه خود را دارند.

- شکل مشخص و ساده‌ای دارند:

- نوع بازگشتی void

- نام متد مرتبط به نام فیلد

- دارای یک پارامتر هم نوع با فیلد

- یک عملگر انتساب

یک متد set مرسوم

```
public void setX(int a)
{
    x = a;
}
```

می توان نتیجه گرفت x یک فیلد با نوع int است:

```
private int x;
```

تغییرات محافظت شده

- یک متد `set` لزوماً نباید پارامتر را به فیلد منتسب کند.
- پارامتر ممکن است به لحاظ معتبر بودن مورد بررسی قرار گیرد و در صورت نامناسب بودن رد شود.
- در نتیجه متدهای تغییر از فیلدها محافظت می‌کنند.
- متدهای تغییر از محصورسازی پشتیبانی می‌کنند.

پنهان سازی اطلاعات در زبان های شی گرا

- کلاس ها امکان پنهان سازی اطلاعات را فراهم می آورند.

- با تعریف به صورت `private`

- به نحوی جزئیات پیاده سازی کلاس را پنهان می کند.

- ایجاد متدهای `getter` و `setter` برای دسترسی به اطلاعات.

- اما توسعه دهندگان `C#` معتقدند این روش خسته کننده است!

- مقایسه کنید `x = foo.getX()` را با `x = foo.x;`

- ایده ادغام مزایای استفاده از متدهای دسترسی است در حالی که از سینتکس دسترسی مستقیم

- استفاده می کنیم است!

C# Properties

- فراهم کردن دسترسی محافظت شده به داده‌ها
  - همانند متدهای دسترسی
- اما دارای نحوی همانند دسترسی مستقیم به داده‌ها
- قابلیتی ساده که قرار است کارها را ساده کند.

C# Properties

```
class Person
{
    private string _name; ← Field

    public string name ← Property
    {
        get
        {
            return _name != null ? _name : "NA";
        }
        set
        {
            _name = value;
        }
    }
}
```

مقدار ارسال شده اینجا ذخیره شده!

```
// Test code
Person p = new Person();

// Call set accessor
p.name = "Kaveh";


// Call get accessor
System.Console.Write(p.name);
```

C# Properties

```
class Person
{
    private int _id;
    private string _name;

    public int id
    {
        get
        {
            return _id;
        }
        set
        {
            if (value > 0)
                _id = value;
        }
    }
    .
    .
    .
}
```

معتبر سازی ورودی

C# Properties

```
class Person
{
    public int ID
    {
        get; set;
    }
}
```

```
// Test code
Person p = new Person();

// Call set accessor
p.ID = 123;

// Call get accessor
System.Console.WriteLine(p.ID);
```

■ فیلد و property همزمان

— چه اشکالی دارد؟

— چه کاربردی دارد؟

```
class Person
{
    public int ID
    {
        get; private set;
    }
}
```

```
class Person
{
    private int _id;
    private string _name;

    public int id
    {
        get
        {
            return _id;
        }
        set
        {
            if (value > 0)
                _id = value;
        }
    }

    public string name
    {
        get
        {
            return _name != null ? _name : "NA";
        }
        set
        {
            _name = value;
        }
    }
}
```

```
class Person
{
    public int _id
    {
        get;

        set
        {
            if (value > 0)
                _id = value;
        }
    }

    public string _name
    {
        get
        {
            return _name != null ? _name : "NA";
        }
        set;
    }
}
```

C# Properties

■ ایجاد شی بدون داشتن سازنده

– نیازی به سازنده‌های مختلف نخواهیم داشت

```
Person p1 = new Person() {  
    id = 25  
};
```

```
Person p2 = new Person() {  
    name = "Kaveh"  
};
```

```
Person p3 = new Person() {  
    id = 25,  
    name = "Kaveh"  
};
```

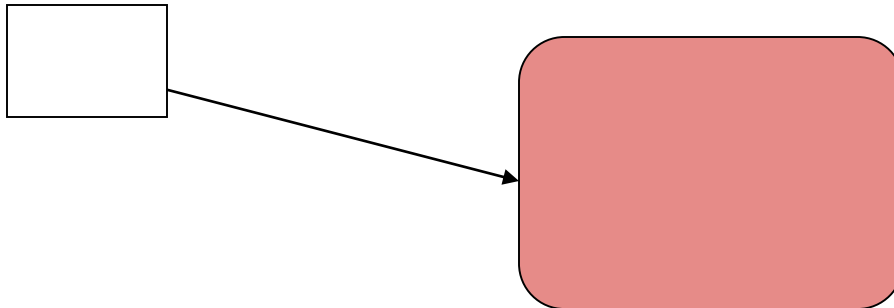
متغیرهای مقداری و ارجاعی

```
int i;
```


نوع مقداری

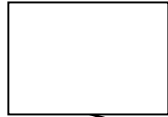
```
SomeObject obj;
```


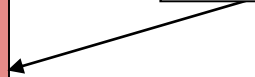
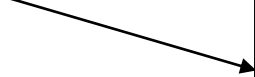
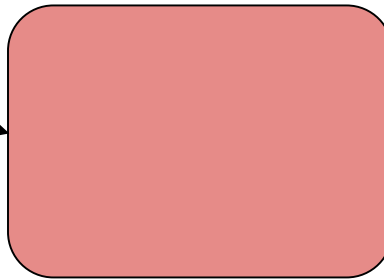
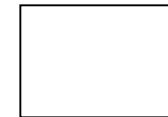
نوع ارجاعی

متغیرهای مقداری در برابر ارجاعی

`ObjectType a;`

`ObjectType b;`

`b = a;`

`int a;`

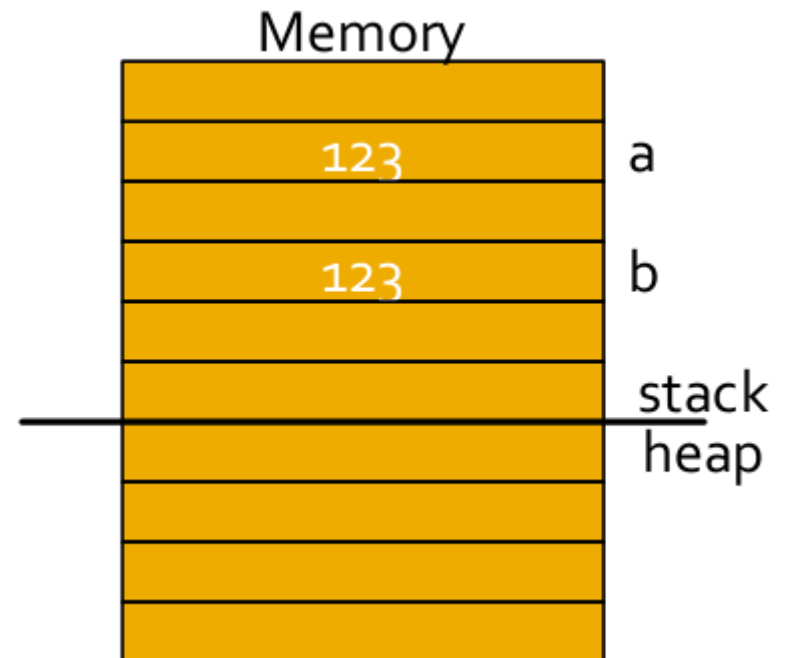
`int b;`

قالب حافظه: نوع‌های مقداری

- مقدار واقعی را در خود ذخیره می‌کند به مکان حافظه را.
- کپی کردن متغیرهای مقداری، یک کپی واقعی ایجاد می‌کند.

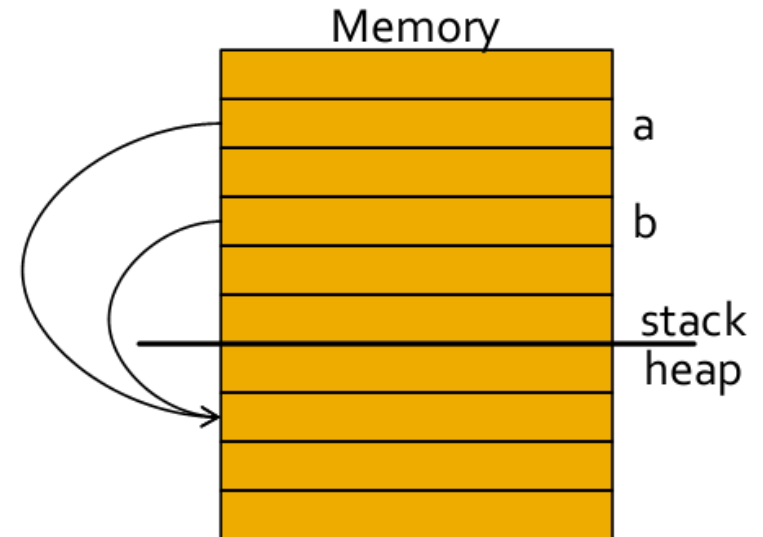
```
int a = 123;  
int b = a;
```


قالب حافظه: نوع‌های ارجاعی

- ارجاع به یک مکان از حافظه
- بسیار شبیه به اشاره‌گرها در زبان‌هایی همانند C/C++.
- می‌تواند با **null** تنظیم شود:

```
TypeA a = new TypeA ();  
TypeA b = a;
```

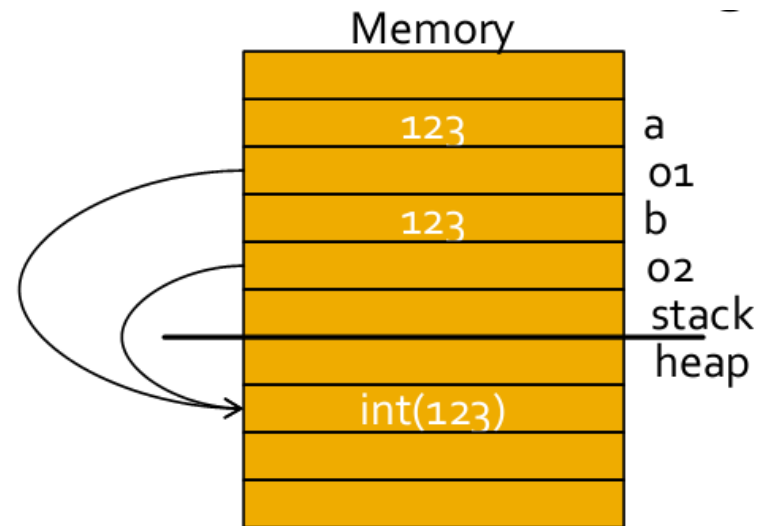

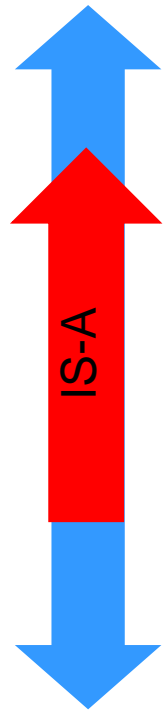
Unboxing و Boxing

- نوع‌های مقداری شی نیستند.
  - این امر در اکثر موارد کارایی را افزایش می‌دهد.
  - اما متغیرهای مقداری می‌توانند هنگام نیاز به شی تبدیل شوند.
  - به این امر **Boxing** گفته می‌شود. به عمل عکس **Unboxing** گفته می‌شود.

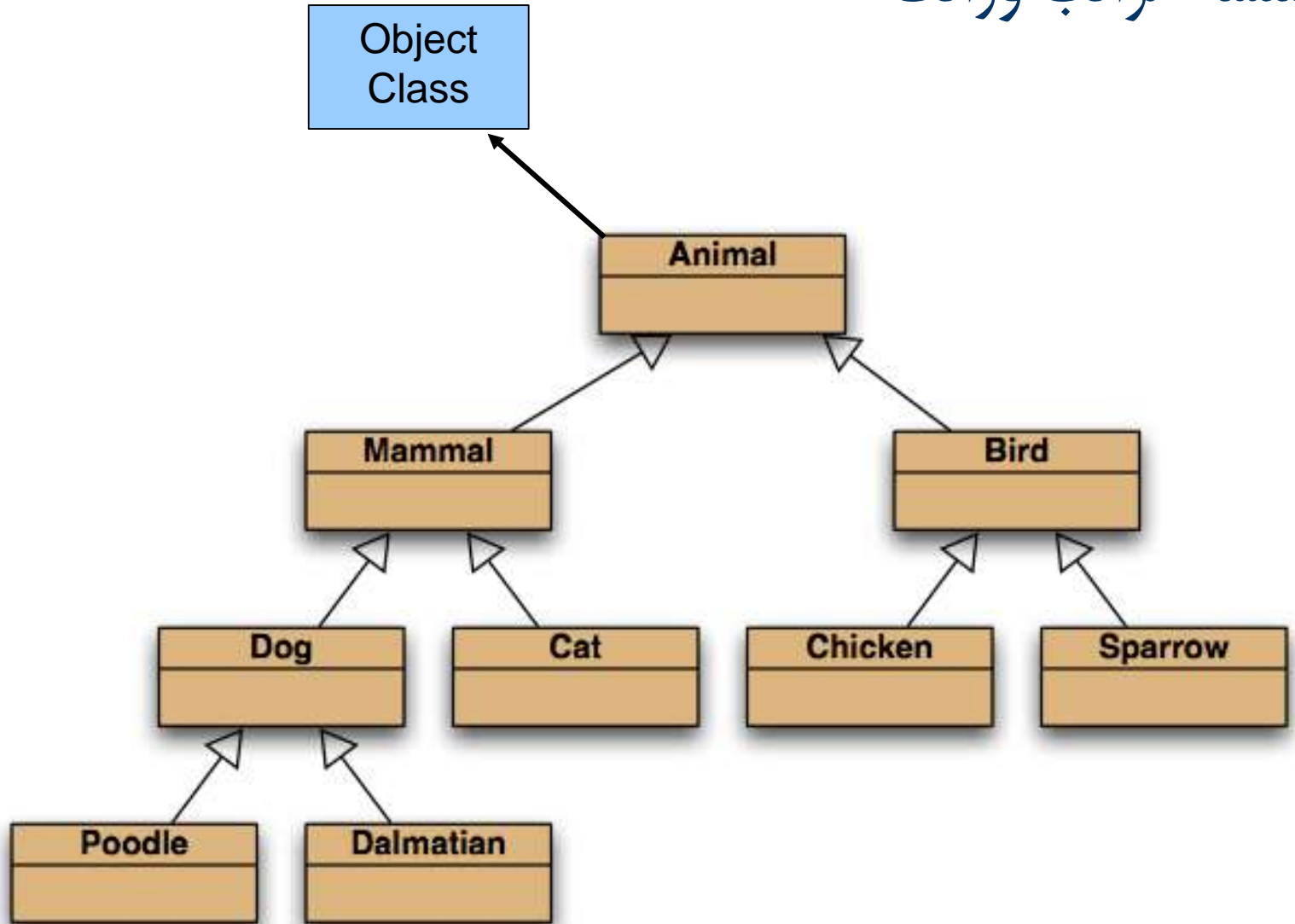
```
int a = 123;  
object o1 = a;  
object o2 = o1;  
int b = (int) o2;
```


افزایش تجرید

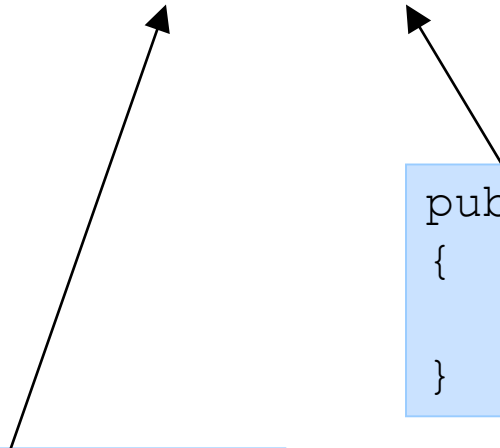
کاهش تجرید


```
public class Animal  
{  
    ...  
}
```

```
public class Mammal : Animal  
{  
    ...  
}
```

```
public class Bird : Animal  
{  
    ...  
}
```

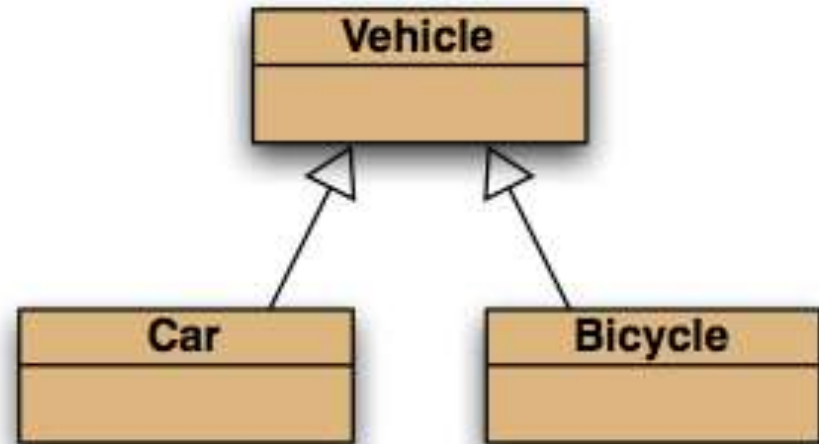

زیر کلاس‌ها و زیر نمونه‌ها

- کلاس‌ها، نوع‌هایی را تعریف می‌کنند.
  - زیر کلاس‌ها، زیر نوع‌هایی را تعریف می‌کنند.
  - اشیای زیر کلاس‌ها زمانی که اشیایی که از نوع ابر کلاس نیاز است می‌تواند مورد استفاده قرار گیرد.
- (این امر جایگزینی – **substitution** خوانده می‌شود.)

زیرنوع‌ها و انتساب

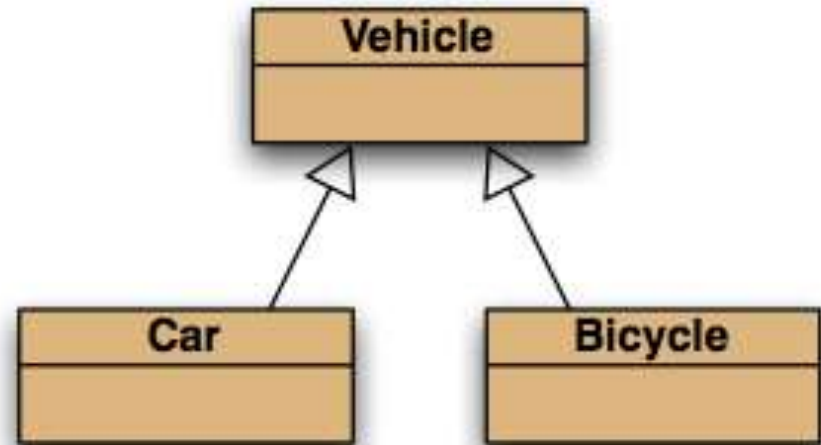
اشیای یک زیرکلاس
می‌تواند به متغیرهای از نوع
ابركلاس منتسب شود.


```
Vehicle v1 = new Vehicle();
Vehicle v2 = new Car();
Vehicle v3 = new Bicycle();
```

زیرنوع‌ها و انتساب

اشیای از نوع ابرکلاس می‌تواند به متغیرهای از نوع زیرکلاس منتسب شود. مشروط بر اینکه متغیر به شی‌ای از نوع زیرکلاس اشاره کند. برای بررسی این امر نیاز به تغییر نوع (*Casting*) از نوع صریح است.


```
Vehicle v1 = new Car();
Car c1 = (Car) v1;
Bicycle b1 = (Bicycle)v1; //Run Time Error
```

نیاز به گروه‌بندی اشیا

- بسیاری از برنامه‌های کاربردی شامل یک مجموعه (collection) از اشیا هستند.
  - Personal organizers.
  - Library catalogs.
  - Student-record system.

- تعداد اقلامی که باید ذخیره شوند مشخص نیست.
  - اقلامی اضافه می‌شوند.
  - اقلامی حذف می‌شوند.

استفاده از آرایه به عنوان مجموعه

- عیب: طول ثابت

- مزیت: از نوع داده مطمئن هستیم!

```
string[] names = new string[2];  
names[0] = "ali";  
names[1] = "ahmad";
```

```
string[] names = {"ali", "ahmad"};
```


کتابخانه‌های کلاس (Class libraries)

- یک مجموعه از کلاس‌های سودمند.

- لازم نیست همه چیز را از اول بنویسیم.

- قرار نیست چرخ را دوباره اختراع کنیم، از آن استفاده می‌کنیم.

- گروه‌بندی اشیا:

- `System.Collections` یک بسته در **C#** است شامل کلاس‌هایی برای انجام این کار.

- نیاز به الحاق (`using`) این بسته‌ها برای استفاده است.

- الحاق باید پیش از تعریف کلاس باشد.

ArrayList

- یک کلاس از کتابخانه کلاس C#
- `ArrayList` یک کلاس عمومی برای پیاده‌سازی یک مجموعه از اشیا است.
- عیب: از نوع داده مطمئن نیستیم / نوع داده ذخیره شده برای کامپایلر مشخص نیست و داده‌ها به عنوان `object` ذخیره می‌شوند بنابراین نیاز به `casting` خواهیم داشت.
- مزیت: محدودیت در طول ندارد.

ArrayList

```
ArrayList names = new ArrayList();
```

```
names.Add("ali");
```

```
names.Add("ahmad");
```

```
ArrayList names = new ArrayList() { 'ali', 'ahmad' };
```

دسترسی ■

```
string n = names[0];
```

ArrayList

- در یک **ArrayList** می‌توان اشیای از نوع‌های مختلف را قرار داد و این امر می‌تواند ما را اجرای برنامه دچار مشکل کند.

```
ArrayList names = new ArrayList();
```

```
Person p = new Person("Ali");
```

```
string s = "ahmad";
```

```
names.Add(p);
```

```
names.Add(s);
```

پیمایش ArrayList

```
for(int i = 0; i < persons.Count; i++)
{
    Console.WriteLine(((Person)persons[i]).Name);
}
```

■ مناسب برای زمانی که اشیا از نوع‌های مختلفی در **ArrayList** قرار دارند:

```
persons.Add(new Person { ID=1, Name="Ali"});
persons.Add("A Simple String Object");
```

```
for(int i = 0; i < persons.Count; i++)
{
    if(persons[i] is Person)
        Console.WriteLine(((Person)persons[i]).Name);
}
```

پیمایش ArrayList

■ استفاده از foreach

```
foreach (Person p in persons)
{
    Console.WriteLine(p.Name);
}
```

Generic Lists

- مزیت: محدودیت در طول ندارد.
- مزیت: از نوع داده مطمئن هستیم!

```
List<string> names = new List<string>();
```

```
names.Add("ali");
```

```
names.Add("ahmad");
```

```
List<string> names = new List<string>() {"ali",  
    "ahmad"};
```

نوع بندی ضمنی - Type Inference

var ■

– به کامپایلر می گوید خودش در مورد نوع داده تصمیم بگیرد.

```
var i = 1;
```

کامپایلر نوع متغیر را `int` در نظر می گیرد. بنابراین دستور انتساب زیر منجر به خطای کامپایلر می شود:

```
i = "Hello World";
```

```
var names = new List<string>() { 'ali',  
    'ahmad' };
```


نوع بندی ضمنی – Type Inference

- از نوع بندی ضمنی نمی توان برای فیلدها، مقادیر بازگشتی متدها، پارامترها و... استفاده کرد. (فقط متغیرهای محلی می تواند باشد)
- این متغیرها باید در زمان تعریف مقدار دهی شوند تا نوع آنها مشخص شود.
- به معنی نوع داینامیک نیست و در لحظه کامپایل نوع آن مشخص می شود.

Generic Lists

- تعریف **Generic Lists** از نوع ابرکلاس برای ذخیره اشیایی از نوع زیر کلاس‌ها

```
public class Persons
{
    public string Name { get; set; }
}

public class Student : Persons
{
    public string StudentNumber { get; set; }
}

public class Teacher : Persons
{
    public int TeacherID { get; set; }
}
```

Generic Lists

```
var st = new Student { Name = "Student", StudentNumber = "N4534" };
var tch = new Teacher { Name = "Teacher", TeacherID = 324324 };

var persons = new List<Persons>();
persons.Add(st);
persons.Add(tch);

foreach (var person in persons)
{
    Console.WriteLine(person.Name);
}
```

Generic Lists

```
foreach (var person in persons)
{
    if (person.GetType() == typeof(Student))
    {
        var stp = (Student)person;
        Console.WriteLine(string.Format("{0} - {1}", stp.Name, stp.StudentNumber));
    }
    else
    {
        var stp = (Teacher)person;
        Console.WriteLine(string.Format("{0} - {1}", stp.Name, stp.TeacherID));
    }
}
```

```
public abstract class Persons
{
    public string Name { get; set; }
    public abstract string GetInfo();
}

public class Student : Persons
{
    public string StudentNumber { get; set; }

    public override string GetInfo()
    {
        return string.Format("{0} - {1}", Name, StudentNumber);
    }
}

public class Teacher : Persons
{
    public int TeacherID { get; set; }

    public override string GetInfo()
    {
        return string.Format("{0} - {1}", Name, TeacherID);
    }
}
```

```
foreach (var person in persons)
{
    Console.WriteLine(person.GetInfo());
}
```

LINQ مروری سریع بر

- LINQ مخفف عبارت Language-Integrated Query است
-
- یک تکنولوژی که با آن می‌توان با همه نوع منبع داده‌ای به یک روش یکسان ارتباط برقرار کرد.
- LINQ یک راه یکسان برای برقراری ارتباط و بازیابی اطلاعات از هر شی که رابط `IEnumerable` را پیاده سازی کرده باشد فراهم می‌کند.
- آرایه‌ها و مجموعه‌ها (Collections) ، پایگاه داده‌های رابطه‌ای و اسناد XML

LINQ چیست؟

- LINQ یک مجموعه دستورات توانمند ارائه می کند که به وسیله آنها می توان پرسجوهای را روی منبع داده ای اجرا کرد.
- در این پرسجوها می توان از مواردی همانند Join ها، توابع Aggregation، مرتب سازی، فیلتر و... استفاده کرد.
- این دستورات را language-level می نامند.

The LINQ Project

C# 3.0

Visual Basic 9.0

Others

.NET Language Integrated Query

LINQ to
Objects

LINQ to
DataSets

LINQ to
SQL

LINQ to
Entities

LINQ to
XML

Objects

Relational

XML

1. امکان پذیر ساختن اشکال زدایی از پرسجوها.

– زیرا پرسجوها بجای اینکه به صورت رشته‌ای نوشته شوند، بخشی از کد هستند. به همین دلیل این تکنیک `Language Integrated Query` نامگذاری شده است.

2. استفاده از یک گرامر ثابت و یکسان جهت نوشتن پرسجو بدون توجه به نوع منبع داده.

3. افزایش سرعت در تولید نرم افزار با توجه به گرفتن خطاهای برنامه در زمان اجرا

4. افزایش امنیت وب سایتها (در مواردی از قبیل `Sql Injection`)

اولین برنامه با LINQ

```
List<string> files = new List<string>()
{
    "report1.pdf",
    "report2.pdf",
    "order.doc",
    "data.txt",
    "letter.doc",
    "aftereffects.doc",
    "letter2.doc"
};

var docFiles =
    from f in files
    select f;

foreach (var docFile in docFiles)
{
    Console.WriteLine(docFile);
}
```

اولین برنامه با LINQ

```
List<string> files = new List<string>()
{
    "report1.pdf",
    "report2.pdf",
    "order.doc",
    "data.txt",
    "letter.doc",
    "aftereffects.doc",
    "letter2.doc"
};

var docFiles =
    from f in files
    where f.EndsWith(".doc")
    select f;

foreach (var docFile in docFiles)
{
    Console.WriteLine(docFile);
}
```

ترتیب دستورات در LINQ

■ همانند ترتیب اجرای بندها در T-SQL است:

- (7) SELECT
- (8) TOP
- (1) FROM
- (3) JOIN
- (2) ON
- (4) WHERE
- (5) GROUP BY
- (6) HAVING
- (10) ORDER BY

شروع دستور LINQ با FROM این امکان را فراهم می‌کند که با مشخص شدن منبع داده، که می‌خواهیم روی آن کوئری را اجرا کنیم، قابلیت Intellisense می‌تواند Property های مربوطه را تشخیص داده و فعال شود.

Developer کلاس

```
public class Developer
{
    private string _name;
    private string _language;
    private int _age;

    public string Name
    {
        get { return _name; }
    }

    public string Language
    {
        get { return _language; }
    }

    public int Age
    {
        get { return _age; }
    }

    public Developer(string n, string l, int a)
    {
        _name = n;
        _language = l;
        _age = a;
    }
}
```

یک لیست از Developer

```
List<Developer> devs = new List<Developer>();  
  
devs.Add(new Developer("Ali", "C#", 20));  
devs.Add(new Developer("Ahmad", "C#", 23));  
devs.Add(new Developer("Jalal", "VB", 32));
```


چند پرسجو روی Developer

■ توسعه دهندگان C#

```
var cSharppers =  
    from dev in devs  
    where dev.Language.Equals("C#")  
    select dev;
```

■ توسعه دهندگان با سن بیشتر از ۳۰ سال

```
var oldDevs =  
    from dev in devs  
    where dev.Age > 30  
    select dev;
```

چند پرسجو روی Developer

- انتخاب فقط برخی از فیلدها

```
var oldDevsName =  
    from dev in devs  
    where dev.Age > 30  
    select new { dev.Name, More20 = dev.Age - 20 };  
  
foreach (var dev in oldDevsName)  
{  
    Console.WriteLine(dev.Name + " " + dev.More20 + " " + dev.Age);  
}
```

کسر سن از ۲۰ را نشان می دهد.
استفاده از Age مجاز نیست چون در
پرسجو انتخاب نشده است.

خطای کامپایل - در پرسجو
انتخاب نشده است

عملگر OfType

■ فیلتر کردن بر حسب نوع در مجموعه

– مثال زیر فقط اعضا از نوع Developer بازگردانده می‌شوند

```
ArrayList complexList = new ArrayList();

complexList.Add("Test String 1");
complexList.Add(new DateTime(2011, 1, 1));
complexList.Add(10);
complexList.Add(new Developer("Ali", "C#", 20));

var query = complexList.OfType<Developer>();

foreach (var item in query)
    Console.WriteLine(item.Name + " " + item.Language);
```

```
class Customer
{
    public int Id { get; set; }
    public string Name { get; set; }
    public string Family { get; set; }
    public string City { get; set; }
}
```

کلاس سفارش

- یک مشتری صاحب هر سفارش است.

– فیلد CustomerID ارتباط با اشیا از کلاس Customer را برقرار می کند.

```
class Order
{
    public int CustomerId { get; set; }
    public DateTime OrderDate { get; set; }
}
```

مشتریان و سفارشات!

```
List<Customer> customers = new List<Customer>()  
{  
    new Customer {Id = 1, Name = "Ali", Family = "Ahmadi", City = "Tehran"},  
    new Customer {Id = 2, Name = "Amir", Family = "Nasiri", City = "Tehran"},  
    new Customer {Id = 3, Name = "Arash", Family = "Novin", City = "Yazd"}  
};
```

```
List<Order> orders = new List<Order>()  
{  
    new Order { CustomerId = 1, OrderDate = new DateTime(2010,1,1) },  
    new Order { CustomerId = 2, OrderDate = new DateTime(2011,1,1)}  
};
```

هر سفارش (Order) توسط یک مشتری (Customer) داده شده است

عملگر Join

- باز گرداندن تاریخ سفارش و نام سفارش دهنده
- اطلاعات در دو شی متفاوت از کلاس‌های Customer و Order ذخیره شده‌اند.
- عملگر Join ارتباط را با توجه به تساوی مقدار فیلد مشخص شده توسط کلمه کلیدی on برقرار می‌کند.

```
var query =
    from c in customers
    join o in orders on c.Id equals o.CustomerId
    select new
    {
        FullName = c.Name + " " + c.Family,
        c.Id,
        o.OrderDate
    };

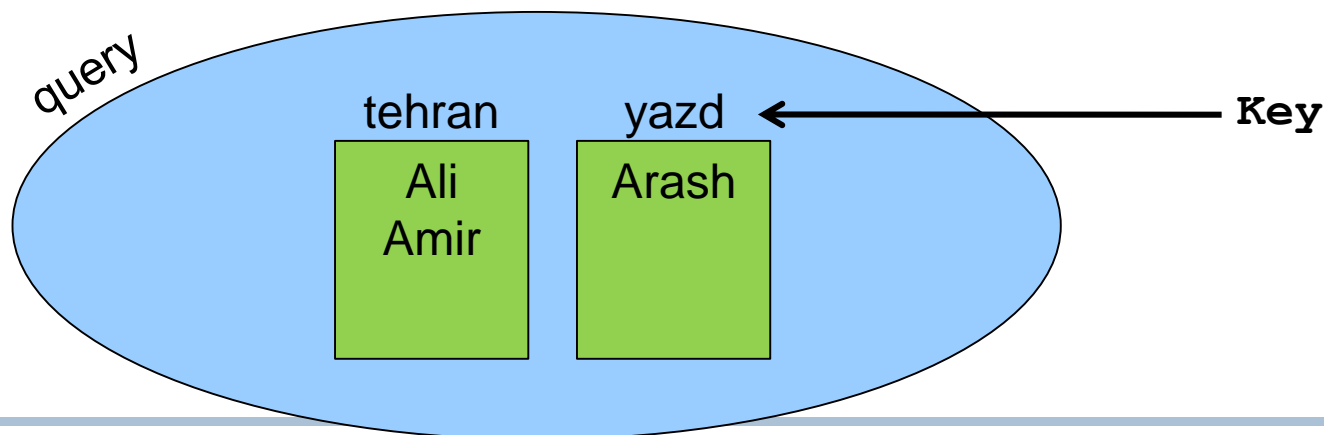
foreach (var item in query)
    Console.WriteLine(item.FullName +
        " ,ID= " + item.Id +
        " ,Order Date= " + item.OrderDate);
```


دسته‌بندی رکوردها با GroupBy

■ گروه بندی مشتریان بر اساس شهر

```
var query =  
    from c in customers  
    group c by c.City;  
  
foreach (var CityGroup in query)  
{  
    Console.WriteLine(CityGroup.Key);  
    foreach (var customerInGroup in CityGroup)  
    {  
        Console.WriteLine("\t" + customerInGroup.Name);  
    }  
}
```

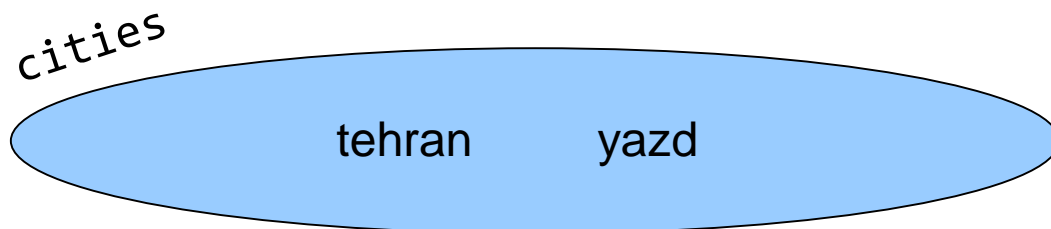

دسته‌بندی رکوردها با GroupBy

■ انتخاب شهرها

```
var query =  
    from c in customers  
    group c by c.City into cities  
    select new { city = cities.Key };  
  
foreach (var item in query)  
{  
    Console.WriteLine(item.city);  
}
```


عملگرهای تجمعی – Aggregate Operators

■ انجام محاسبات روی یک مجموعه از نمونه‌ها

– شمارش نمونه‌ها

```
int query = customers.Count();
```

– جمع

```
int[] integers = { 5, 3, 8, 9, 1, 7 };
```

```
int sum = integers.Sum();
```

```
Console.WriteLine("Sum of Numbers : {0}",  
sum.ToString());
```

– کوچکترین و بزرگترین مقدار

```
int max = integers.Max();
```

```
int min = integers.Min();
```

استفاده از عملگرهای تجمعی

- تعداد مشتریان در هر شهر

```
var query =  
    from c in customers  
    group c by c.City into cities  
    select new { city = cities.Key, Count = cities.Count() };  
  
foreach (var item in query)  
{  
    Console.WriteLine(item.Count + " Customer from " + item.city);  
}
```

استفاده از عملگرهای تجمعی

- آخرین سفارش داده شده

```
var query =  
    from c in customers  
    join o in orders  
    on c.Id equals o.CustomerId  
    select new { c.Id, c.Family, o.OrderDate };
```

```
Console.WriteLine(query.Max(m => m.OrderDate));
```


Lambda Expression

Lambda Expression

- Lambda در C# 3.0 معرفی شد.
- برای معرفی متدهای **anonymous** به پارامتر یک تابع با ارائه‌ی سینتکسی ساده استفاده می‌شود.
- متدهای **anonymous** متدهایی هستند که بدنه‌ی آنها، به عنوان پارامتر متد دیگری که یک متد را به عنوان پارامتر ورودی می‌گیرند تعریف می‌شوند.
- در این حالت به جای اینکه نام متد به عنوان پارامتر به متد دیگری ارسال شود، بدنه‌ی آن با استفاده از **delegate** به متد ارسال می‌شود.
- به عنوان یک شبه دستور:

```
int result;  
result = Add (delegate(int height, int width) {return height +  
width;});
```

Lambda Expression

- عبارت Lambda برای ساده‌تر کردن نحوه‌ی فراخوانی یک متد anonymous معرفی شده است.

```
int result;  
result = Add((int height, int width) =>  
{return height + width;});
```

```
int result;  
result = Add((height, width) => {height  
+ width;});
```


مرتب سازی رکوردها

```
var query =  
    from c in customers  
    orderby c.Family  
    select c;
```

```
var query =  
    from c in customers  
    orderby c.Family descending  
    select c;
```

```
var query =  
    from c in customers  
    orderby c.Name, c.Family  
    select c;
```

Entity Framework

چرا Entity Framework؟

- در طول سال‌های گذشته، روش‌های متفاوتی برای دستیابی و دستکاری داده‌های ذخیره شده در یک پایگاه داده از طریق یک زبان برنامه‌نویسی سطح بالا معرفی شده است. پس از معرفی ADO.NET (که خود بعد از معرفی ODBC و OLE توسط مایکروسافت معرفی شد) توسعه‌دهندگان نرم‌افزار احساس کردند که تکنولوژی دسترسی به داده‌ها به یک ثباتی رسیده است. اما این تمام حقیقت نبود.
- در صورتی که Query‌های نوشته شده برای اجرای ADO.NET دارای خطاهایی باشد، برنامه شما به درستی کامپایل می‌شود و خطا تا زمان اجرا خود را نشان نمی‌دهد. به عبارت بهتر، یکپارچگی‌ای بین برنامه و پایگاه داده برقرار نیست و در صورتی تغییراتی بدون اطلاع برنامه‌نویسان در پایگاه داده رخ دهد، تا زمان اجرای برنامه و برخوردن به خطاهای هنگام اجرای ناشی از این تغییرات، کسی متوجه وجود خطا نمی‌شود.

یک کد ساده ADO.NET

```
string connectionString = "data source=.;initial
catalog=NewsSystem;integrated security=True;";

using (SqlConnection conn = new SqlConnection(connectionString))
{
    conn.Open();
    using (SqlCommand cmd = new SqlCommand())
    {
        cmd.Connection = conn;
        cmd.CommandText = "SELECT * FROM News";

        SqlDataReader rdr = cmd.ExecuteReader();
        while (rdr.Read())
        {
            Console.WriteLine(rdr[1]);
        }
    }
}
```

- آنچه به واقع به آن نیاز داریم، مدلی است که با پایگاه داده و برنامه کار کند و شکاف میان این دو را از بین ببرد.

- این ارتباط به شکل مفهومی توسط روش‌های زیر قابل برقراری است

– ERM (Entity Relationship Model): ارتباط منطقی میان موجودیت‌های

پایگاه داده مدل می‌کند

– UML (Unified Modeling و DFD (Data Flow Diagram)

Language): برای مدل کردن موجودیت‌ها و نمایش نحوه جریان داده‌ها بین آنها.

ORM (Object-Relational Mapping)

- با برقرای این ارتباط مفهومی نیز باز ممکن است ناسازگاری‌های بین کد و پایگاه داده در پیاده‌سازی بوجود بیاید.

- **ORM (Object-Relational Mapping)** روشی برای برقراری تناظر میان اجزای پایگاه داده‌ی رابطه‌ای با زبان‌های سطح بالای شی‌گرا است.

- **ORM** عملاً یک لایه مترجم بین زبان برنامه‌نویسی شی‌گرا و پایگاه داده رابطه‌ای است که این دو را به هم تبدیل می‌کند و در عمل باعث می‌شود که این دو حیطه کاملاً متفاوت به لحاظ مفهومی (موجودیت‌های رابطه‌ای و اشیای سلسله‌مراتبی) زبان یکدیگر را به خوبی بشناسند و بتوانند با هم تبادل اطلاعات داشته باشند.

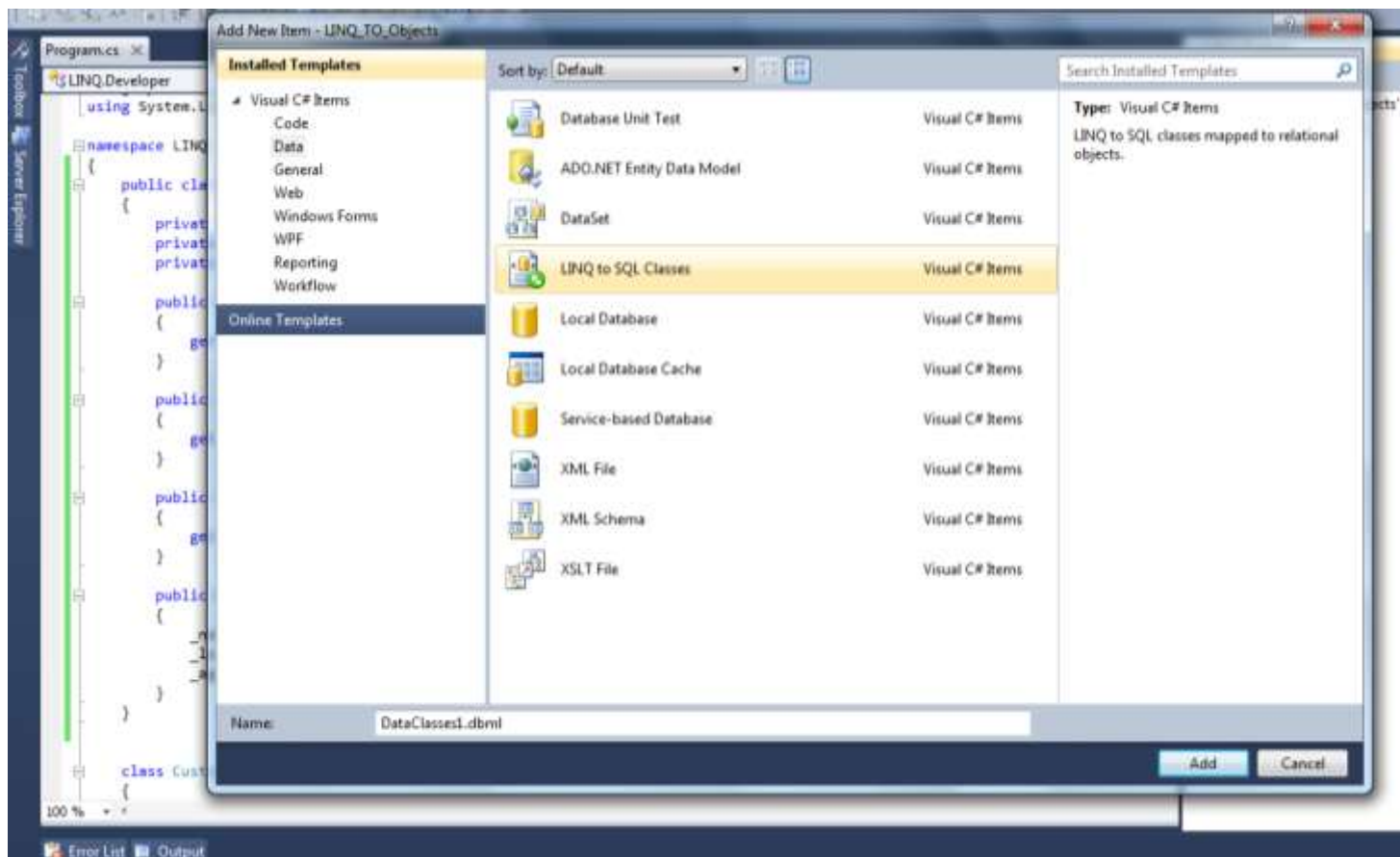
- **ORM** وظیفه ایجاد تناظر خودکار اشیای موجود در برنامه روی جداول در پایگاه داده رابطه‌ای می‌باشد که برای این کار از متادیتاهایی برای نگاشت بین آبجکت‌ها و پایگاه داده استفاده می‌نماید.

ORM

- از ORM‌هایی که پیش از معرفی Entity Framework در محیط .NET. از آن بهره برده می‌شد می‌توان به موارد زیر اشاره کرد که از نظر قابلیت‌ها، امکانات و قابلیت اطمینان با Entity Framework چندان قابل مقایسه نیستند.
  - NHibernate (ایجاد شده از روی Hibernate در توسعه جاوا)
  - LINQ To SQL

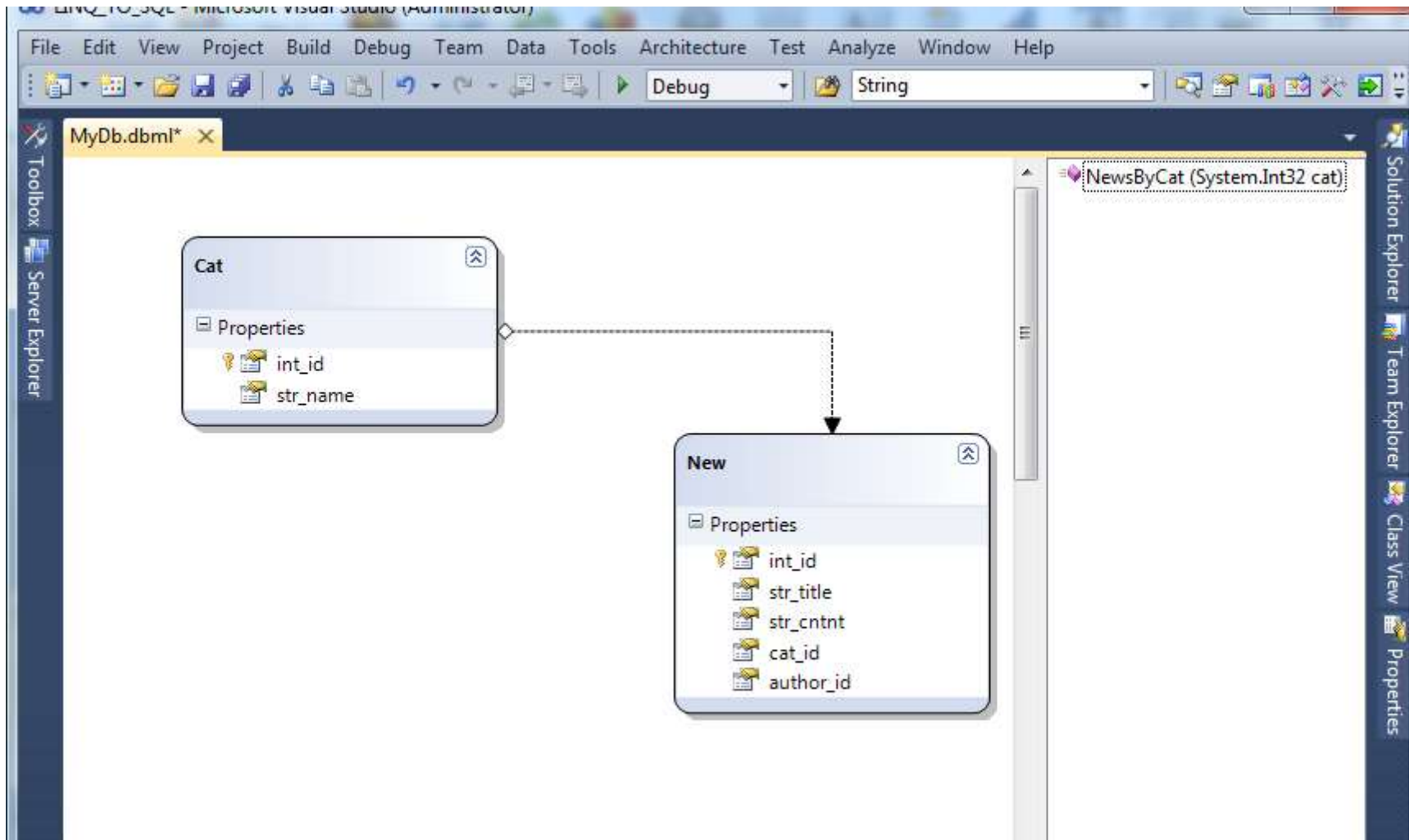
LINQ To SQL

■ ایجاد مدل از جدول‌های رابطه‌ای

LINQ To SQL

LINQ To SQL

- استفاده از یک شی از کلاس `MyDbContext`

```
MyDbContext db = new MyDbContext();
```

- حال می‌توان به جدول‌ها همانند اشیا دسترسی داشت:

```
var news =  
    from n in db.News  
    orderby n.int_id descending  
    select new { n.int_id, n.str_title, n.Cat.str_name };
```

- فراخوانی یک روال ذخیره شده با توجه به ارتباط دو جدول

- `db.NewsByCat(1)`

Entity Framework

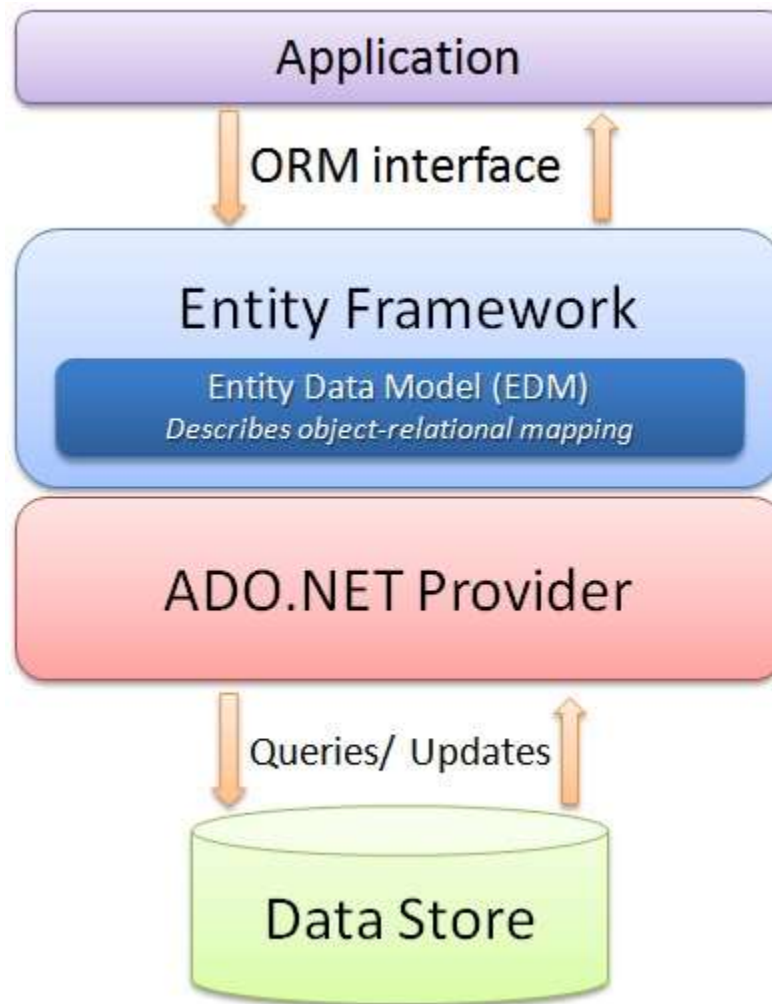
- Entity Framework برای اولین بار در سال ۲۰۰۸ و به همراه .NET Framework 3.5 منتشر شد.
- این معرفی پس از موفقیت LINQ to SQL که روشی برای مدیریت داده‌ها به صورت شی است بود.
  - در LINQ to SQL به جای برنامه‌نویسی مستقیم برای جداول پایگاه داده، برنامه‌نویسی روی مدلی که از روی ارتباط میان جداول موجود در پایگاه داده استخراج شده انجام می‌شود.
  - این مفهوم صرفاً یک نگاهت یک به یک بین جداول، توابع، روال‌ها و... را فراهم می‌کند و در ابعاد یک ORM ظاهر نمی‌شود
- مثلاً در EF می‌توان یک کلاس را به چند جدول نگاهت کرد و یک ارتباط M-M را فراهم آورد).

Entity Framework

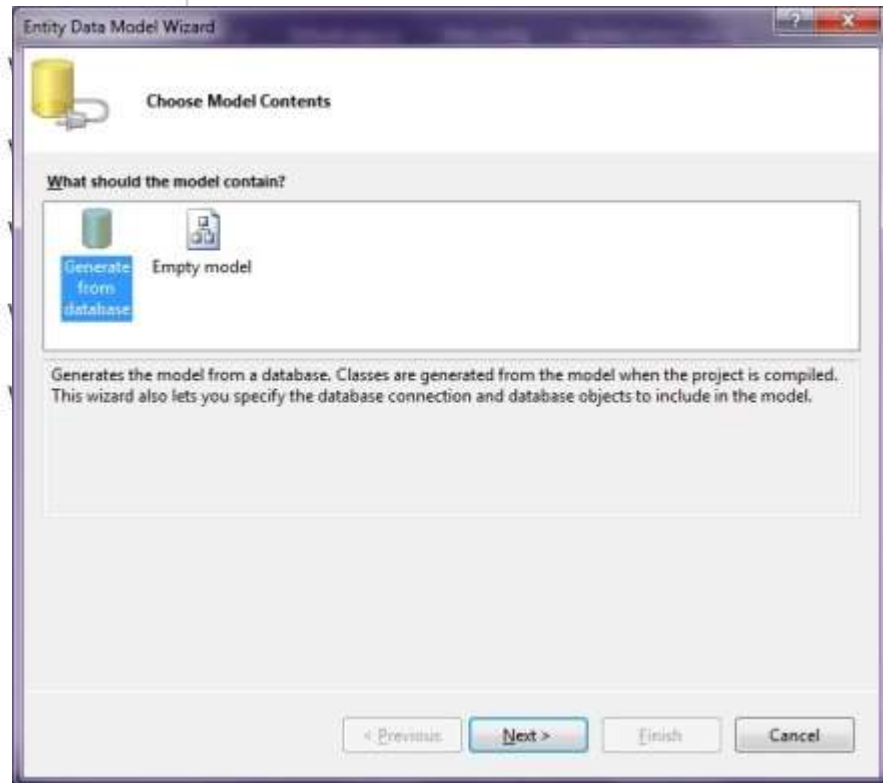
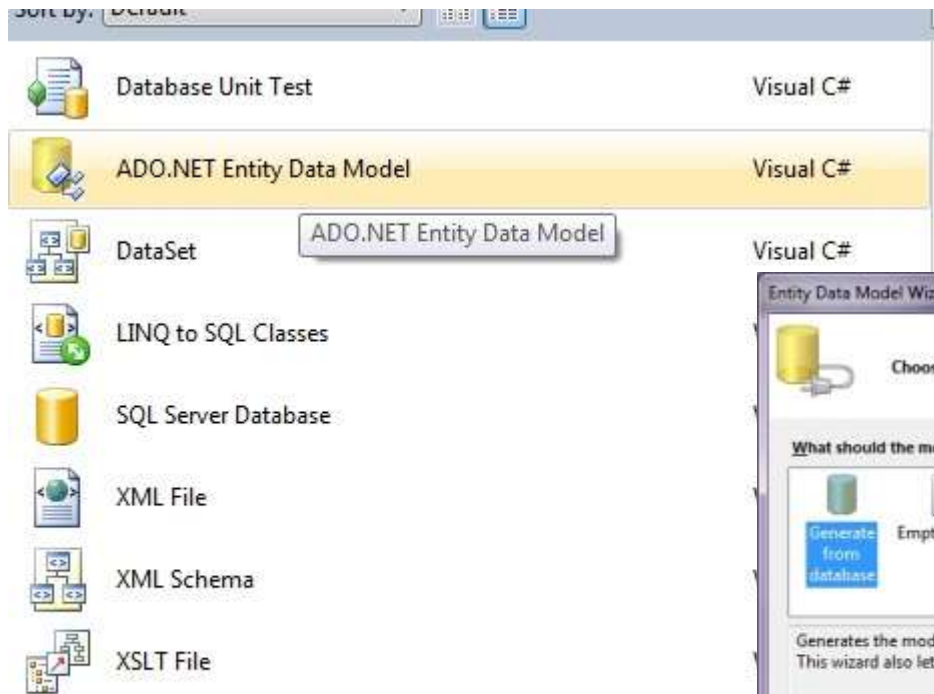
- EF برای از بین بردن شکاف میان برنامه‌نویسی شی‌گرا و پایگاه داده‌ی رابطه‌ای، از تناظر بین جدول‌ها و کلاس‌ها و فیلدها با **property**های تعریف شده در کلاس متناظر استفاده می‌کند.
- به عبارت دیگر به ازای هر جدول یک کلاس در برنامه ایجاد می‌شود که **property**های آن متناظر با فیلدهای پایگاه داده است.
  - در حالت کلی این تناظر لزوماً یک به یک نمی‌باشد.

EDM (Entity Data Model)

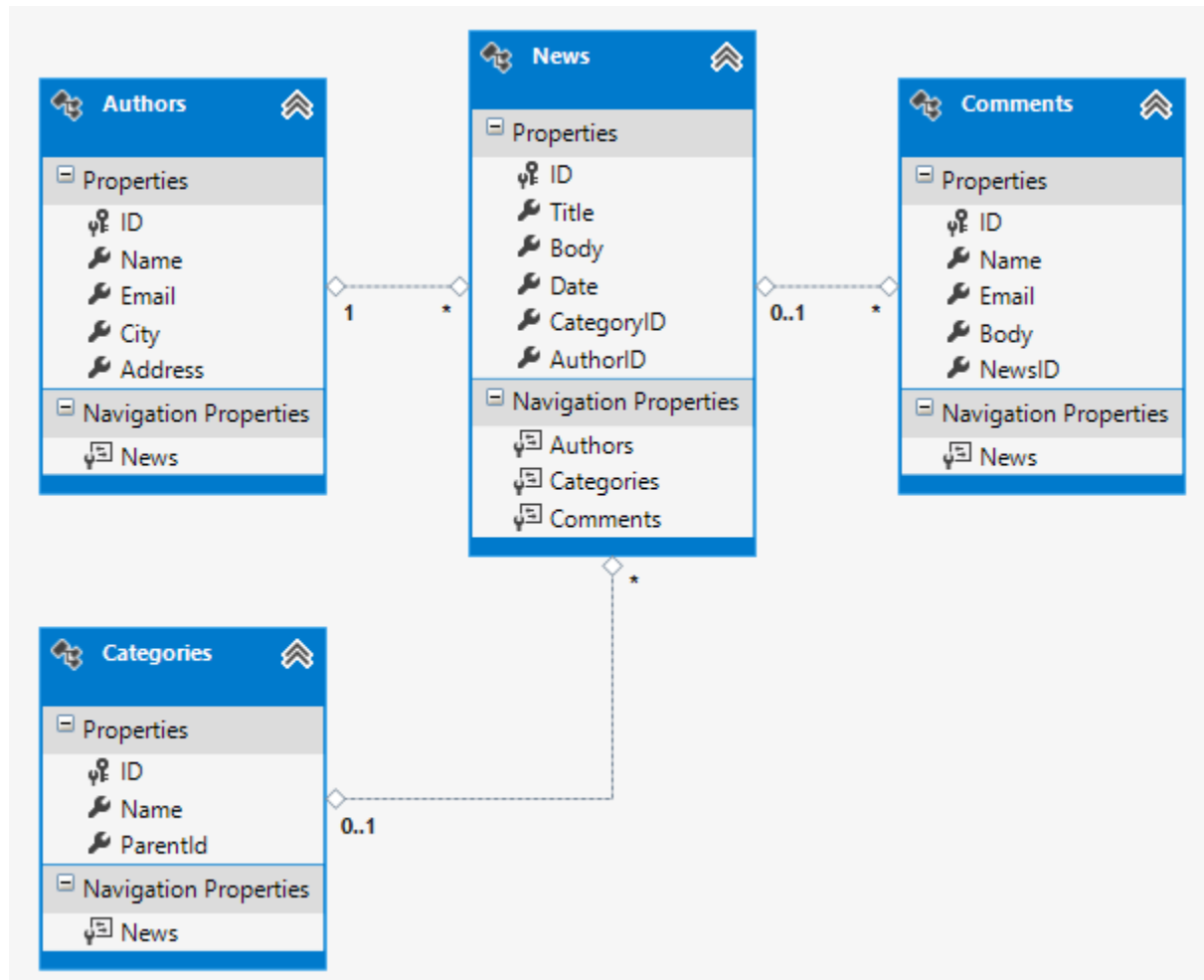
- مدلی که EF از روی پایگاه داده ایجاد می کند (که لزوماً نباید منطبق بر مدل پایگاه داده باشد)، ساختار پایگاه داده را در یک قالب انتزاعی ارائه می کند که به آن EDM (Entity Data Model) گفته می شود.
- در EF 4.1 به سه روش می توان EDM را ایجاد کرد:
  - DB First: در این روش که از نسخه اولیه EF در دسترس بود، می توان مدل انتزاعی را از روی پایگاه داده های موجود ایجاد کرد.
  - Model First: در این روش که در EF 3.5 معرفی شده است می توان مدل مورد نظر را درون EDM Designer ایجاد کرد، سپس پایگاه داده و کدهای کلاس مورد نیاز به صورت خودکار از روی آن تولید خواهند شد.
  - Code First: در این روش که در EF 4.1 معرفی شده، کلاس های معرف موجودیت ها توسط برنامه نویسی نوشته می شود (که به آنها Plain Old CLR Objects گفته می شود) سپس EF از روی آنها ایجاد می شود. در این روش فایل های با پسوند EDMX که وظیفه نگهداری مدل انتزاعی را دارند، وجود ندارد.

ایجاد EDM – DB First

ایجاد EDM – DB First

روش‌های انجام پرسجو روی EDM ایجاد شده

- LINQ to Entity
  - Query Syntax
  - Method Syntax
- Entity SQL

LINQ to Entities

- هدف، دسترسی به مدل ایجاد شده توسط EF و اعمال پرسجو روی آن و دریافت نتایج است:

- زمانی که یک EDM تولید می‌کنید، فایل کلاسی به برنامه اضافه می‌شود (همنام با مدل

شما با پسوند `.Designer.cs`) که شامل `Partial` کلاس‌های متعددی است:

- یک کلاس برای `Context` و یک کلاس برای هر کدام از موجودیت‌ها.

- کلاس `Context` واسطی برای کار با موجودیت‌ها است.

- نام آن به طور پیش‌فرض نام پایگاه داده + `Entities` است.

- از کلاس `ObjectContext` به ارث برده شده.

- وظیفه ارتباط با پایگاه داده و تبدیل داده‌ها به شی و مدیریت وضعیت آنها را بر عهده دارد.

LINQ to Entities

■ بنابراین برای کار با موجودیت‌های EF در LINQ، ایجاد یک شی از Context مورد نظر است.

```
var context = new NewsSystemEntities();
```

■ حال می‌توان به موجودیت‌های درون مدل دسترسی داشت!

```
var news = context.News;
```

```
foreach (var item in news)
    Console.WriteLine(item.Title);
```

```
foreach (var item in news)
    Console.WriteLine(item.Authors.Email);
```

LINQ to Entities

```
var context = new NewsSystemEntities();  
var news =  
    from n in context.News  
    select n;  
  
foreach (var n in news)  
{  
    Console.WriteLine(  
        n.Title +  
        ": " +  
        n.Authors.Name  
    );  
}
```

■ Query Syntax

```
var authors =  
    from a in context.Authors  
    where a.Email.Contains("@")  
    select a;
```

■ Method Syntax

```
var authors =  
    context.Authors  
    .Where(a => a.Email.Contains("@"));
```

■ Query Syntax

```
var authors =  
    from a in context.Authors  
    select new {  
        AuthorName = a.Name,  
        AuthorEmail = a.Email  
    };
```

■ Method Syntax

```
var authors =  
    context.Authors  
    .Select(a => new {  
        AuthorName = a.Name,  
        AuthorEmail = a.Email  
    });
```

ایجاد Context در EF

```
public class UserContext : DbContext
{
    public DbSet<BankAccount> BankAccounts { set; get; }
    public DbSet<Transaction> Transactions { set; get; }

    public UserContext(bool mars = true) : base("MyConnectionString")
    {
        this.Database
            .Connection
            .ConnectionString += (mars ? ";MultipleActiveResultSets=true;" : "");
    }
}
```

```
<connectionStrings>
  <add name="MyConnectionString" connectionString="Data Source=.;Initial
Catalog=BK;Integrated Security = true" providerName="System.Data.SqlClient" />
</connectionStrings>
```

```
protected override void OnModelCreating(DbModelBuilder modelBuilder)
{
    modelBuilder.Entity<BankAccount>()
        .ToTable("BankAccounts")
        .HasKey(s => s.Id);

    modelBuilder.Entity<Transaction>()
        .ToTable("Transactions")
        .HasKey(s => s.Id);
}
```


تعریف روابط در مدل (روش Fluent API)

```
modelBuilder.Entity<Transaction>()  
    .IsRequired<BankAccount>(t => t.BankAccount)  
    .WithMany(b => b.Transactions)  
    .HasForeignKey(t => t.BankAccountId);
```

Unit of Work الگوی

```
public interface IUnitOfWork
{
    IDbSet<TEntity> Set<TEntity>() where TEntity : class;
    int SaveAllChanges();
}
```

پیاده سازی UOW در Context

```
public new IDbSet<TEntity> Set<TEntity>() where TEntity : class
{
    return base.Set<TEntity>();
}

public int SaveAllChanges()
{
    return base.SaveChanges();
}
```

استفاده از Context با کمک UOW

```
IUnitOfWork _uow = new UserContext();  
IDbSet<BankAccount> BankAccount =  
_uow.Set<BankAccount>();  
  
BankAccount.Add(.....);  
  
_uow.SaveAllChanges();
```